

A' RÓMAITSASZARI ÉS AP. KIRÁLYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Indült BÉTSBOL Pénteken 22. Juniusban 1792.

Quot rectorum? & quot obliquorum?

Et rectorum; & obliquorum multorum!!

Ha az Újság-írók olyan Profétai lélekkel bír-
nának, hogy ezek mindent előre tudhatnának;
's meg-irnánek; bezzeg mindenek *praenumerálná-*
nak. — A' következő történetekről nints bizo-
nyos és meg-határozott igazság. A' *Kabinetok* tit-
kos külsőben belől egy Újság-mázaló se bősát-
tatik — mit írjunk hát? A' Törökkel és a' Musz-
kával való háborúról *praecetáljunk* 's jövendöljünk?
— ezt nem tselekekszük! Lengyel Országot g' felé-
ofszuk? ezt nem ránk bízták! Londonban a' leg-
nagyobb *revolútiót* harangózzuk? — ők látsák;
a' mint főznek ugy; esznek!! Mi az újsággal tés-
E e e H e s

bes *Europa* szülő-ágya körül leselkedünk, és mi-helyt szül — szül pedig minden órán! — a' meg-történt, nem a' meg-történendő dolgokat fogjuk Erd. Olvasóinknak meg-írni — addig-is fél szem-mel a' *Klímus* találta parókás Majom *Martiniónu-sok* Országára tekintvén, a' füzfa *Lafajette* és a' fa nyelvű *Lukner*, két híres Frantzia Kengyelfutók kö-zelebbi történeteiket tekintsük — melyről tegnap érkezék egy örvendetes hír Bétsbe; mely szóról szóra ez:

Brüszzelből 11. Junii estvéli 8-adszél órákor. — „Mind a' két öszve foglalt Frantzia Tábor, mel-lyeknek Gen. *Lukner* és Gen. *Lafajette* fő Vezérei, és a' mellyek 80-ezerből állanak vala, ma reggel még virratt előtt meg-indultanak, hogy edgyet a' mi Táboraink közzül, melly 12-ezerből áll vala, meg-támodjanak. (Azt kell itt meg-jegyezni, hogy a' mi Táboraink mind ugy állanak, hogy ha a' szükség kívánnya, azonnal egyesülhetnek egymással) — Meg-is támodák Táborunkat, és a' mi 12-ezerből álló Vitézeink ugy viselék magokat, hogy 3 fertály óra alatt 80-ezer Kengyelfutót ismétáltak. A' Fran-tziák egy *Gouvion* nevű Generáljokat végphetet-ten sok más Tisztekkel és köz-emberekkel edgyütt a' tsata piattzán hagyák. Az el-széledett Frantzia Tábornak meg-maradott részét a' miéink egészfszen *Munbeuge* Váráig az ágyukig kergeték, és minden tábori készületeiket prédába nyerék. — A' Tar-sallya Alsigaátával van teli mindenik Húzárnak, és ki ki azzal gyújtja pipáját.

Ausztiai Belgium. — *Ferentz Királyunk* ő Felsége ki-hirdettette ezen Országban, hogy a' kereskedés ked-véért, minden féle hajók, mellyek nem hadi-készüle-tekkel, hanem egyéb kereskedésbéli portékákkal meg-terheltetve léznek, ha szintén azok Frantzia ke-reskedő hajók lennének-is, *Ostende* Várofsának ki-kötő-helyébe bátran minden akadály nélkült bé-lyálhassanak, és innen ki-evezhessenek. Melly en-gedelem mind addig tartani fog, valameddig ezt ő Felsége más ellenkező parantsolatja által el-törle-pi

ni nem fogja, és valameddig a' Frantziák a' magok ki-kötő-helyeikben, a' mi hajóinkat hasonló barátsággal fogadni fogják.

A' régi emberek azon panaszkodnak, hogy hajdon jobb idők voltak — jobbák voltak az emberek, a' nemzetek, az ifjak 's t. — nem igaz! hajdon-is voltak rossz idők, és gaz-emberek is voltak — a' Bolha hajdon-is azon gyász uniformában ugrlát, a' mellyben most — és a' Légy a' Konyha körül szárnyált, mint most. — — A' ki a' *Voltaire* közönséges történetekről irt Könyvét meg-olvasza úgy tanálja, hogy az 1365-dik esztendő az 1792-dikkel úgy meg-edgyezik, mint a' balha egymással. — — 1365-dikben éppen ilyen *revolúció* volt Frantzia Országban, mint most — a' midőn minden *Europai* Fejedelmek öszve állván, kényszerítették ezen maga tulajdon bőrében nem férdő Nemzetet magát erőszakkal rendbe hozni, a' mint 1792-dikben fog történni. Már a' Pruszszus fegyvereseknek első osztálya 19-dikén ezen hónapnak *Koblentzbe* érkezett — még 40 napja van *Ninivének*!! — Prágából azt írják, hogy Fegyvertármester H. *Hohenlohe* viszszá érkezvén *Berlinből*, 12-dikben a' maga ki-rendelt táborához indult. — A' *Hertzberg* Pruszszus gyalog Serge 13-dikben érkezett Prága mellé, 14-dikben nyugadt, és 15-dikben Frantzia Ország felé mozdult.

Belső Tudósítások. — H. *Eszterházy* Antal ezekben a' napokban indul Frankfurt felé, a' hová már a' 2-dik válofstó Követ el-indult. — A' Pruszszus Király-is jelen akar lenni (*subincognito*) ezen Koronázáson, és a' *Rhénus* vize mellett fekvő táborát-is ekkor meg-tekinti. — Ugy értjük, hogy F. Uruunk még 25-dikben érkeznek viszszá Budáról. — A' Muszkáknak Lengyel Országba lett bé-ítésekből mitsoda részt fogunk mi venni, azt az idő mutatja meg. — Ugy értjük, hogy némely Erdélyi szélbéli Sergek a' Lengyel széleknek óltalmazására már-is parantsolatot vettek volna — itt-is 40 napig kell még várakoznunk!

FESTIVA VOTA

Pro Incolumitate, Felicitate, et Longaevitate
Serenissimi, ac Potentissimi Domini,
Archiducis Austriae,

FRANCISCI PRIMI,

Domus in Hungariae, Dalmatiae, Croatiae,
Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae, Ramae, Serviae,
Cumaniae, et Bulgariae Regem Apostolicum
In Eudienfi Metropolitana Arce
Solenni cum Ritu, et Pompa
Die 6 ta Junii, A. 1792.

Inauguraretur;
Nuncupata

A

Michaelis Tertina;

In Regio Miskóltziensi Gymnasio
Poeseos Professore Publico Ordinatio.

*Diem, Domine, quo servasti Imperium, dum suscipis,
quanta mereris, laetitia celebravimus, precati Deos.
ut TE generi humano, cujus tutela, et securitas
Saluti TUAE innixa est, Incolumem, Florantem.
que praestarent.*

Plinius L. X. Epist. LX.

ELEGIA CON.

TE, Spes Hungariae nova, Quo gens nostra superbit
Patrie novo Patriae, Deliciaeque suo,
TE, Decus Europae, FRANCISCE, Columna praevia
Austriae Stirpis, REX deamande curam!

TU

TU mihi Carmen eris! TUA Nomina tollet ad astra
Musa, Coronato candida vota ferens!
Illa Diem laeta Hunc annalibus inferit, atque
Inscribit Tabulis fulgidiore nota,
Quo memor Augustae Fidei, tum Legis Avitae,
Conscendis solium more modoque Patrum.
Sicque FIDE, et LEGE haeredes diducere habenas,
(Ut pactus fueras) occipis Adveniens;
Et recreas Praesens gentem TIBI ter redamatam,
Quae dicat obsequiis pectora prona TUIS.
Atque hinc Nobilitas, Proceres, Populus, TIBI debent
Plurima: debebunt postmodo plura tamen;
Postquam (quae latis mundum circumvolat alis)
Gloria vulgabit Gesta futura TUA.
Jam caput, incinctum sacro diademate, tollens,
Legitimus Princeps Sceptra, Thronumque tenes.
Nunc superest, pulchris frontem ut Virtutibus ornes;
Nec poteris sero nobiliore frui,
Haud secus et reliquis documento Regibus esse: *luj*
(Quos longe post TE linquis honore prior)
Quod bene Majestas, Virtus, et Amor populorum,
Imperium unius figere corde queant.
Namque ut Palma magis, vel Vitis cara videtur,
Maturus fructus quae tulit ante diem;
Mascula sic Juveni veniens e Corpore Virtus,
Humanis oculis gratior esse solet.
Illa eadem Tibi gratatur mea Musa favorem,
O Buda! Augusto clarior Auspicio.
Desuit hoc unum decus: hoc FRANCISCUS adauget
Ornatu prisco Tempia vetusta Tua;
Sponte coronari propria dum se jubet isthic,
Praeferrique Crucem REGIS APOSTOLICI.
Indigenam Dominum rediviva Palatia claudunt!
His certe Laribus convenit iste favor;
Fama Palatino vetus, et Reverentia Monti
Ut redeat, Thraces quam minueri feri.
Inde adeo Tua seruenti nunc Regia plausu
Insonat, et resonis desluit Ister aquis.
Desluit, et Ponto dum se se immisceat amico,
More triumphantis gaudia continuat.

Imo ciet reliquos (Neptunia Pignora) Fratres,
 Laetitiae socios quos cupit esse suae.
 Hinc Savus, hinc Dravus, spumanti hinc amne Ti-
 biscus

Infremit, et fluctus ructat ab ore tumens.
 Fessivis totum complent defluxibus orbem
 Hungaricum: laeto murmure castra sirepunt
 Exsiliunt campi, montes, colles, juga, valles:
 Exsultant Urbes, Oppida, rura, casae.
 Quisque litat Civis Votis ferventer et Hospes:
 Omne Bonum, Faultum, poscit uterque pius.
 FRANCISCI Nomen, FRANCISCI Numen honorat:
 Cunctorum Voces fert super astra Fides.

Fundimus ardentes etiam nos poplite flexo,
 Quae valeant Superos demeruisse, preces.
 Sed quia non notum est, quantum mortalibus olim
 Per TE largiti vult Deus Omnipotens;
 Poscimus, ut Pylios duntaxat Sospes in annos
 Producas Vitae tempora fulva TUAE.
 Nostrae si vero sis gentis fultus amore,
 Et coeli valido tutus in auxilio,
 Omnia pro voto succedent, Optime Princeps;
 Sint modo Virtuti Fata benigna TUAE.
 Utque etiam haec faveant TIBI vis? Acheronta
 movebit

Ille Domus Vindex Hungarus Austriacae!
 Hunc, hunc, crede, TIBI sidum Genium dedit unum
 Conscia divinae virgo Sibylla notae.
 Hunc ergo foveas: illius Jura tuere,
 Et Libertatem; quam tenet ipse vigil!
 Sospite TE, Princeps, Regnum cum Relligione,
 Plebs cum Patricio, sospes et omnis erit.
 Magnus eris seu Pax, seu trux Bellona placebit;
 Utraque quando subest foedere juncta TIBI.
 Si licet ex paucis actis censere futura,
 Non TIBI non vanis plaudimus auguriis.
 Quam Mars ipse TUIS sub signis gestiat esse,
 Testatur caelus Francus ab Austriacis.
 Hic rationis egens, et veri luminis expers,
 Ipsi qui flagrat demere sceptrum Jovi,

Omnia pollicitus sibi concessura; priori
Hem quam dissimilis concidit una alapa!
Hunc TIBI servarunt superi, FRANCISCE, trium-
phum:

Quid non sperandum talibus auspiciis?
Persequere, O! Princeps, profugum: compesce pe-
tulcum:

Persequere! Ut casu lubriciore ruat;
Hungaricam ut Majestatem non temnere discat,
Serijs et sapiat turba superba Phrygum.
Arridet: faustum terris, et amabile Nomen)
Pax? FRANCISCE TUA est: flectit Oliva comas:
Cedunt arma Togae: Fortunae semper amicae,
Et Fidei Felix experieris opem;
Si (quod nempe TUAE fuerit non ultima laudis
Pars) Leges patrias, Justitiamque colas.
Haec reliquas quantum Virtutes ordine vincat:
Quamve homini cuius est et amata Diis,
Inde patet; quod Corvini post funera moerens Cluj
Occinat evanidam Civis, et Agricola!
Haec etiam servata fuit TIBI Gloria, Princeps,
In patrium ut per TE commigret illa solum.
Illustret Fasces, Trabeas, et Sceptra verenda,
Continuoque TUO Promicet aequa Throno.
Cetera non memoro: pro voce silentia pugnant;
Nec decet ut REGEM subditus erudiat,
Sospite TE liquidem, Regnum cum Religione,
Plebs cum Patricio, sospes et omnis erit.

*A' Felséges Kirdlynak a' N. M. Statusokhoz tett röv-
vid jelelete, midőn ezek Jun. 4 dikén ő Felségénél
Audentzián lévén, a' Diplomdnak ki-adták mege-
köszönték:*

Charissimi Domini Status! Verba non habeo,
quibus Solatium meum exprimam: facturus sum id
scripto. Nunc vere me beatum sentio, dum me
cordibus bonorum Hungarorum circumdatum video.

Ö Felségének a' Palatinushoz intézett azon irása, melly felől a' Statusoknak Jun. 4. dikén igéretet tett vala, hogy ebben azon szives és a' Magyar Nemzethez viseltető indulatját, mellyet szóval akkor nem tselekedhetett, ki fogná nyilatkoztatni: —

„ Serenissime! Dum heri Domini Status, et Ordines nuncium Generosae Suae Declarationis ipsi perlaturi ad Me accessissent, dixeram Ego: verba Mihi deesse quibus natum inde solatium Meum exprimam quo id aliqua adminus parte praestare possim, converto Me ad Dilectionem Vestram, quam Nobilis ac libera haec Gens, accedente Regio Consensu Summum primum voluit esse Magistrum. Sit Dilectio Vestra Mei apud Dominos Status, et Ordines sensus interpres: Ambo Nos eodem optimo Patre geniti, iisdem innutriti Principibus, sensa Nostra intimius novimus. Dicat itaque Dilectio Vestra Dominis Statibus, et Ordinibus multiplex omnino ex hellerna ipsorum Declaratione ortum Mihi esse solatii genus. Gaudebam eum, quem Resolutione Mea, quoad Diploma edita propositum Mihi habebam scopum, Me penitus affectum fuisse, quippe, ut pro fiducia Dominorum Statuum Mihi adeo grata, fiduciam, quam iisdem Dominis Statibus aeque pergratam futuram animo praeceperam, rependerem: ac, quam parum Mea Me sefellerit opinio, satis indicavere sereni illi, ad laetitiam teneritudini mixtam compositi vultus, quos circa Me conspexi, quive magis, ac ulla id Oratio praestare valeat, ostendere, quale Domini Status ex hac Benevolentiae Meae testificatione acceperint solatium; Atque hoc, quod Gens libera oris habitu explicat, est solatium illud, quod animus Meus quaserit, et quod ipsi, tot aliis Regiae Dignitatis curis fesso, pro mercede, et dulci fatigiorum lenimine deseruit. Quo, ut tanto securius perfrui possim, putabam Throni splendorem removendum, ut vel inde intelligant Domini Status, se non ad Regiae Majestatis Dignitatem, sed ad Amicum Natio-

nis

nis Suae studiosissimum accessisse, Gavissus praeterea sum, quod Domini Status, et Ordines iniussio Me intelligentes laceffitum Bello, Vitam, suasque fortunas sponte offerant, ut Me, Domumque Meam, id est, se ipsos etiam, nam nunquam Ego Meam a Gentis Hungaræ sorte separabo, adversus quosvis hostiles insultus tuerentur. Utinam ea Mihi obtigisset fortuna! ut alma pace perfrui, et non alia cum Dominis Statibus inire contilia datum fuisset, quam: quomodo quevis Civium Classes suo, quem Leges tribuere loco, pacis fructibus, ad quos singuli Jus idem habent, sacra item, prodigatis quibusvis Licentiae Germinibus, Libertate perfrui, demum, quomodo Mea, Dominorumque Statuum vigilantia, communis haec Beatitas ad singulos, derivari valeat? Sum Ego quidem pacis Cultor studiosissimus, atque virtutis hujus, quam in Dilecto Patre Meo omnis Europa venerabatur, et quam Ille cum Regnorum Suorum haecreditate ad Me transmissam cupiuit, sincerus Cultor, sed hanc invitus frangere debeo, dum Gens Gallica, per Me nequitiam laceffitata, apertum Mihi indicit Bellum. Propositum Mihi equidem habebam, nullum a Dominis Statibus desiderare succursum: Nam Bellum non ideo modo averfor, quod humano sanguine, qui tamen adeo pretiosus est, et cujus fundendi Nationes adeo parcas esse decet, consistet; sed et, quia tantæ cum Bello connexae sunt Populi Calamitates. Nunc, quia vi adactus in arenam descendere debeo, quia video magnanimam hanc Gentem non egere Principis sui sollicitatione, sed, ubi Inimicorum insultibus expositam sentit Regnantis sui Domum, Ejusque Regimini commissas Gentes, eo Consiliis, et opera sua convolare, atque vitam, fortunasque suas, dum Principis, Regnique junctum commodum deposcit, ad Patriae Aram deponere; non moror, medio Dilectionis Vestrae Dominis Statibus significare, quod ipsorum hesternam declarationem cum sensu intimæ Gratiitudinis suscipiam, atque acceptem.

tem. Ipsum vero Genus, ac quantitatem subsidii ad defensivum isthoc Bellum determinandi, praecise eorundem Magnanimitati relinquo, persuasum Mihi habens, nusquam securitatem publicam tutius, atque in illorum pro hac sollicitudine conquiescere, neque ullam meliorem pro desiderandis subsidiis inveniri posse mensuram, ac, quam propria Dominorum Statuum, atque Ordinum Generositas statuerit.

Illudre hoc, quod heri intellexeram, magnanimitatis Hungariae, atque a priscis jam Eiusdem Gentis exemplis haustum specimen, semper Ego animo Meo geram, neque suavem ejusdem recordationem ullae temporum, et Rerum vicissitudines obliterabunt. Ipsa Regina, Conjux Mea, dum Nobiles hos Gentis Ignem intelligeret, non poterat ortos inde animi sensus pectore continere, et dum publicam solatii Mei partem lumeret, voluit una Sui in Gentem affectus, atque studii sensum publice exprimere, Dilectio Vestra Dominis Statibus, atque Ordinibus Nomine tam Meo, quam et Reginae perennem Gratiam atque Benevolentiam Nostram Regiam confirmabit. — Budae die 5-ta Junii 1792. Franciscus. m. pr. —

*Ö Felsége által, az ugy nevezett Honorarium ajánlá-
nak alkalmatosságával a' Statusokhoz tett sele-
let: —*

„ Nullum equidem jam mihi gratius amoris ac fiduciae pensum adferre poterant fideles Status et Ordines, ac cujus jam antea, mox a primis adventus mei diebus, luculenta adeo ediderant specimina; hoc tamen etiam, quod nunc Honorarii titulo ad morem suorum Majorum mihi offerunt, pergrato suscipio animo; ea autem fidelium Statuum atque Ordinum in me attentio, ut, quo oblatum hoc animo meo reddant pretiosius, nullam illius partem Contribuentium Plebi tollerandam determinaverint, erat mihi plane solatiofa. Est hoc novum iterum

iterum nobilis Illius Spiritus, quo praesentem Diaetam animatam cerno, novum item, ad meum animum eisdem intime devinciendum, argumentum „

„ *A' Felséges Királynének a' Statusokhoz tett felelete, midőn ezek az ő Felségének ajánlt Honorariumot kész pénzben bé-adták: — „*

„ Honorarium per fideles SS. atque OO. mihi oblatum, velut eorundem in me devotionis specimen, pergrato accepto animo; si generosa haec gens alio apud conjugem meum, quam proprius ipfius Regis animus, atque Nobilis gentis indoles jam suapte sunt, indigeret Oratore, vices ejus lubenter susciperem; nunc id mihi tantum restat, ut beatitati, et Regis conjugis mei, et ipsius Nationis e mutuo hoc nexu applaudam, atque illa communi ego etiam suaviter perfruar. „

Buda 16-dik Jun. — „ Itt mindenek a' kellemetesebb úton folynak, tegnap jelen valának minyájan a' Primás Pesti kertjében — 16-dikben elegyes ülés tartatott, melyben a' Deputatióknak a' hadi Subsidiúmról tett projectumaik, melly 4 millió forint kész pénzből, 5-ezer Réklutákból, és 1000 paripákból áll, fel olvastatának, és mindenektől helyben hagyatának. — Egy Országos Deputatió fogja azt a' módot ki dolgozni, melly szerint a' meg ígért hadi Subsídium ölzve gyűjtésék és kézhez szolgáltatásék — és ez aloll tsak a' portziozó nép vagyon ki-rekesztve. — Ezen Deputátiónak Prézelsé a' Palatinus — ebben vagynak a' Primás, az Egri Püspök, a' Zagrábbi Püspök, az Ország Birája, az Ud. Tárnok-mester, Gr. Forgáts Miklós, Gr. Nádasdi Ferentz, B. Pronai Gábor, és Almási Pál fő Ispányok. Horváth Ország részéről Gróf Bornemiszya — a' több Mágnások részéről Gr. Szeicsényi Ferentz, Gr. Andrási Ilván, Báró Révay Pál, B. Ortzy Josef. — A' Státusok Táblájáról valókkal következő Levelünkben,

Stokholm. Jun. 1. napján. — Már *Ankerströmön* kívül a' Királynak több gyilkosi is végsőképpen megítéltetének, és az ő *Sentenciájok* nyomtatásban tétetett az Országban közönségeslé. Gróf *Horn* és *Ribbing* nemesi titulusaikat el vesztvén, fejek és jobb kezek le-vágattatnak, a' midőn már ekkor *Horn*, *Friderikson* *Frideriknek* — *Ribbing* pedig *Friderikson* *Lajosnak* fog neveztetni. Az után kérekre tétetnek. Az ő jószágok a' Koronára száll. — *Lilichorn*, Ritteri és Nemesi méltóságát el-vestvén, az ő feje *Samuelson* név alatt fog el-üttetni. Így fog el-üttetni a' Hadnagy Báró *Ehrensvert* feje is, maga ekkor *Kárlsonnak* neveztetvén. — Kantzellária-béli Tanátsos *Engeström* hivatalát, Ritteri és nemesi méltóságát el-vestvén, holtig egy Királyi Várban fog fogságot szenvedni. — Májor *Hartmansdorf* el veszti hivatalát, és egy elztendeig lézzen árestomban. — Titoknak *Lilieförde* 2 hónapi fogságot visel. — Királyi Titoknak *Engeström* el veszti hivatalát. — Generál Májor Báró *Pekhlin* a' jövődő bizontalan időre bizattatott, ha valahogy talám az idő az ő bűnét ki-nyilatkoztatná. Az ő mulatásának helye a' *Karlstein* Várban lézzen mint fogojnak, és itt a' melléje adatott Pap által, bűnének meg-vallására gyakor izben fog annak módja szerint serkentetni. — A' többek az el-fogattattak között, kik még egy néhányan vóltanak, szabadon botsáttattanak.

Hégy 5. Jun. — A' Pruszszus Király azt kívánta a' Hollándiai Statusoktól, hogy ezek engednék-meg egy Pruszszus Seregnek, és egy meghatározott hadi készületet vivő Transportnak, Auszriai Belgium felé, a' Hollándiai földön keresztül menni. — Továbbá arra-is forma szerint meg-hivatattanak a' Hollándiai Statusok, hogy a' Franciaák ellen, a' *Bétsi* és *Bertini* Udvarok Szövetségébe állanak-bé. — A' Hollándiai Státusok eleiben, valamint az elsőre, ugy a' második elejébe tétetett kívánságra-is, csak azt felelték, hogy az

az *Anglusok* példája szerint, az ő kereskedés-béli és egyéb körülállásaik, őket is Neutralisoknak maradni kéntelenítettik, és így a' Pruzszus Sergeknek is a' magok földjeiken való kereszttől menetelt nem engedhetnek. — A' Bétsi Udvar különösön is tudtára adatta a' Hollándusoknak, hogy a' magok ki-kötő-helyeikből semmi némű olyan hajókat, melyek a' Frantziáknak akarnának hadi-készületeket vinni, ki-evezni meg ne engedjenek. Ugyan ekkor meg nevezett az Ausíriai *Hágában* lévő Követ egy egész flintákkal rakott Hollándiai hajót is, mely éppen indulandó vala ezen szükséges teréssel a' Frantziákhoz. A' Hollándus Státusok megakarván felelni a' valóságos Neutralistaságnak, ezen hajót az Ausíriai Miniszternek jelentésére mindjárt bé-tiltották. Erre a' jelen lévő Frantzia Követ azt felelte a' Hollándusoknak, hogy bótsásfák szabadon a' bé tiltatott hajót; mivel az, a' Frantzia Kereskedőknek valóságos tulajdona volna, és ezen fegyverek nem is Frantzia Ország felé, hanem Sz. *Domingó* Szigetére vitetnémének az ott való Rebelisek ellen. — Mitsoda vége légyen még ezen Hollándus, Frantz, és Ausíriai pernek, a' jövődő mutatja meg.

A' *Svédiai* Kerület-béli Statusok közönséges meg-egyeződésből 8121 gyalog és 3963 lovas katonákból álló Seregnek ki-állítására határozták magokat a' Frantziák ellen — ki-vévén innen a' *Würtembergi Hertzeget*.

A' Koblentzen mulató Frantzia Printzeknek, a' Frantziák ellen öszve szövetkezett Hatalmanságok által már most forma szerint meg-engedettettnék lenni halljuk és olvassuk azt, hogy ezen Printzek az Emigrans Frantziákat a' magok Zárlójok alatt öszve gyűjtván valóságos fegyveres labca állítsák, és Frantzia Ország ellen hadakozhassanak, de úgy hogy a' magok taborozásaikban és egyéb munkáikban, minden-féle-képpen az Ausíriáknak és Pruzszus Sergeknek ki-dolgozott plánumjoktól figyeljenek, és mindegy mozdulásaikat ezen plánumhoz képpest tegyék.

Angliában egy *Proclamatiot* tétetett a' Király a' *Rebellis* irások ellen közönségesé, de a' melly *Proclamatió*, mig törvényesen arra a' tökéletességre vitethetett, hogy ki-hirdettetvén kötelező creje lehetne, addig a' Parlamentomnak mint két *Házban* tsudára méltó vetélkedésekre szolgáltatót alkalmatolságot, és az egész Ministeriomnak, különösen pedig *Pittnek* olly motskokat és szemre-hányásokat kellett miatta ki-állani, a' melynek hideg vérral való el-halgathatására, tsak egy Anglus Minister lehet elég türedelmes. A' dolog így történt.

Altal adatván a' Király a' *Rebellis* irások ellen szóló *Proclamatiót* (vagy rendelést) a' Parlamentomnak, javasolni kezdette a' Ministeriom pártja, hogy a' Királynak illyen szép és hafznos rendelését helybe hagyni és meg-közfönni igen illendő lézen. — „Mit? „ — *fel-áll egy Grey nevű Anglus az alsó Házban az Oppositio pártjáról.* — „Mit kell meg-közfönni? ō nem tudja minek nevezze ezt a' *Proclamatiót*, valami ájuláshoz hasonló gyengeségnek é, vagy pedig inkább gonofságnak? „ — Ezen szovak után ugy folyt *Greynek* a' szájából *Pitt* ellen a' motskolódás, mint a' sebess patak, melynek példája mostanság a' Parlamentomban nem vólt, és a' melly motskos szovak közzül ezek: *politicus kétszinség, tsalárdáság, hitesszegettség, hijába való próbák, meg-hasonlást munkálódó indulat* 's a' t. — a' leg-betsültebbek és szenvedhetőbbek valának. „maga-is „ — így szól *Grey* továbbá — „meg¹. valja, hogy ō maga-is éppen abból a' nép barátjainak társaságából való, melly a' Parlament reformatioját törvényesen kívánnya, és a' mely társaság ellen ezen *Proclamatio* tulajdon képpen intézve vagyon: de a' melly társaság sok derék, igaz szívű és nagy jószágu hazafiakból áll, a' kik a' Publicum javát, jó indulatból-is ugyan, de önnön magokra nézve-is szivellik. „

De *Greynek* mind ezen szovainál nevezetesebb az a' mód, melly szerint *Pittnek* kétszinségét és tsalárd-

tsalárdságát akarta meg-mutatni. Elő vette ugyan-is Pittnek magának még Ministersége előtt való írásait, és ezekből azokat az ő tulajdon erősségeit olvasta el, melyek által Pitt abban az időben a' Parlamentom reformáltatásának szükséges voltát, igen fontos ki-fejezések által sürgette volt.

Igy fogják Angliában a' maga szován még a' Ministert-is. Ilyen mérgesen folyt ez a' Király Proclamatioja felett eredett vetélkedés a' felső házban-is a' Lordok között Májusnak utolsó napján. Az Anglus Korona örökösse a' Vallisi Hertzeg ennek alkalmatóságával azt tselekedte, a' mit még többször nem tselekedett. Ekkor orált leg-előbb közönségesen a' felső Házban, és az Attyának Proclamatióját igen hasznosnak és szükségesnek erősítette lenni a' Rebellis irások által okozódható rossz következeseknek el-kerülesekre. — Ennek alkalmatóságával az alsó Ház tagjai közzül-is felette sokan jelen valának a' felső Házban. Itt volt Foks az Oppositio tagjaival. Pitt is a' maga Ministeriálisaival. Az Oppositio minden módon elejét akarta venni a' dolognak, és meg-akarta a' Király Proclamatióját akadályoztatni. De tsak ugyan most-is ugy történt a' dolog, a' mint többnyire mindenkor szokott történni. A' Voksoláskor az Udvar győzedelmeskedett, és a' Rebellis irások meg-tiltatának, az idő fogja pedig meg-mutatni mitsoda ki menttellel. — Grey azt-is mondotta Pittnek, hogy az ő Proclamatiojoknak a' Ministeriom tzellyával éppen ellenkező munkája fog lenni. — De nagyobb mind ezeknek az, a' mit —

Londonból e. h. 7 dikén irnak. Az egész dolog ifzonyu, és most, mig a' dologról bővebben tudósittatnánk, tsak ugy teszszük ide ezen tudósittást, a' mint másunnan szóról szóról vettük: — „ Itt Londonban — így szól ezen tudósittás — ez előtt 14 napokkal ki-kirdettetek, hogy egyszeriben minden Jakobitáskodásoknak és Klúbozásoknak vége szakadjon. Azóban egy Londoni Jákobita Klúb ezen paran-

parancsolatra semmit se hajtván, meg-maradott tovább is a' maga Jákobitaságában. Ezen Klúbra tegnap a' fegyveres nép réá ütven, lokan a' Klubisták közzül igen töröss tömlöztre vitetének. Ez igen nagy támodásra szolgálata alkalmatosságot; a' nép minden felől öltve futott — láрма kiáltatott — iszonyuság vala nézni a' támodást. Meg-jelent ugyan a' katonaság; de nem mehetett a' nép sokasága ellen semmire, és magát vizsgálva vonni kéntelenítettet. A' zürzavar hasonló vala a' *Párisiakéhoz*. Még molli 7 dikre virradó éttzaka is éjtél után 2 órakor iszonyu láрма vagyon a' Városon minden felé 's a' t. „ — Ez igen rossz hír. Várjunk bővebb tudósítást iránta.

Utolsó jegyzések.

Egy Erdélyi Nagy Sinki Jakob Kriegbaum nevű Oskola mester egy egétsz árkosból álló könyörgő Levelet küldött a' P. Királyhoz Budára, mellyben arra kéri ő Felségét, hogy mennyen bé Erdélybe, és az ő nyjonon született Fiának legyen Kereszt Atya; vagy ha maga tellyésséggel ő Felsége nem mehetne, azzal is meg-elégzik, ha ő Felsége az Erdélyi fő Kormányozó Urat fogja maga képiben kilidni Kereszt Atyának. Az Intliantzia fel-jött Budaról az Erdélyi Kantzelláriára, és a' történet igaz: — Oh ti szegény Oskolabéli tanuló gyerekek! ha ilyen Tanítottóra vagytok bizva, ki az ér-vágás nélkül ennyire szükölködik — méltók vagytak száunkozásra.

Ifjú Gróf Kálnoky Henrik Ur ő Nga vészi magának Hites-társát, R. Sz. Pirédalombéli Gróf, Kamarás és Titkos Tanácsos Wagroini Engel Ferentz Sigmund Ur ő Ngának edgyetlen egy Leányát, és a' hittel lezendő öltve köttetés ezen hón. 26-dikán lézzen, az említett Grófnak *Mahlbüchi* Uradalmában — *incognito* —!